

1982. évi 3. törvényerejű rendelet

a Magyar Népköztársaság¹ és a Francia Köztársaság között Budapesten, az 1980. évi július hó 31. napján aláírt, a polgári és a családjogi jogsegélyről, a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint a bűnügyi jogsegélyről és a kiadatásról szóló szerződés kihirdetéséről²

Hatályos: 2007. 01. 01. –

(A szerződés megerősítő okiratait Párizsban, 1981. év december hó 9. napján cserélték ki.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa³ a Magyar Népköztársaság és a Francia Köztársaság között Budapesten, az 1980. évi július hó 31. napján aláírt, a polgári és a családjogi jogsegélyről, a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint a bűnügyi jogsegélyről és a kiadatásról szóló szerződést e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § A szerződés magyar nyelvű szövege a következő:

„ Szerződés

**a Magyar Népköztársaság és a Francia Köztársaság
között a polgári és a családjogi jogsegélyről,
a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról,
valamint a bűnügyi jogsegélyről
és a kiadatásról**

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa és a Francia Köztársaság Elnöke attól az óhajtól vezetettve, hogy országaik között az együttműködést jogi téren előmozdítsák, elhatározták, hogy szerződést kötnek a polgári és a családjogi jogsegélyről, a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint a bűnügyi jogsegélyről és a kiadatásról, és ebből a célból meghatalmazottaikat kinevezték, akik jó és kellő alakban talált meghatalmazásaik kicserélése után az alábbiakban állapodtak meg:

I. RÉSZ

JOGSEGÉLY KAPCSOLATOK ÉS KÖZPONTI HATÓSÁGOK

1. cikk

(1) A Szerződő Államok polgári, kereskedelmi, családjogi és büntető ügyekben eljáró illetékes hatóságai egymásnak kölcsönösen jogsegélyt nyújtanak. A jogsegélynyújtás kiterjed azokra az államigazgatási eljárásokra is, amelyekkel kapcsolatban jogorvoslással lehet fordulni a bíróságokhoz.

(2) A Szerződő Államok a Magyar Népköztársaság, illetve a Francia Köztársaság igazságügyi minisztériumait, valamint - büntető ügyekben amennyiben hatásköre van - a Magyar Népköztársaság Legfőbb Ügyészségét jelölik ki központi hatóságokként a polgári, kereskedelmi, családjogi, államigazgatási és büntető ügyekben nyújtandó jogsegély iránti kérelmek átvételére és elintézés végett az illetékes hatósághoz való továbbítására.

(3) A jogsegélykapcsolatok során ezek a központi hatóságok közvetlenül érintkeznek egymással.

(4) A jogsegély iránti kérelem teljesítését a megkeresett hatóság megtagadhatja, ha megítélése szerint az sérti közrendjét, vagy nem tartozik a hatáskörébe. A teljesítés megtagadása esetén a megkeresett Szerződő Állam központi hatósága haladéktalanul értesíti a megkereső központi hatóságot és közli a megtagadás okát.

II. RÉSZ

JOGSEGÉLY POLGÁRI ÜGYEKBEN

2. cikk

A két állam valamelyikének területén lakó személyek részére szóló, polgári, kereskedelmi, családjogi vagy államigazgatási ügyben készült peres vagy nemperes iratokat a központi hatóságok közvetlenül küldik meg, a fenti I. Rész rendelkezéseinek

megfelelően.

Ennek a cikknek a rendelkezései nem zárják ki egyik állam számára sem azt a lehetőséget, hogy diplomáciai vagy konzuli képviselői útján, közvetlenül, kényszer alkalmazása nélkül, adja át a saját állampolgárainak szóló peres vagy nemperes iratokat.

3. cikk

A bírósági peres és nemperes iratokat egy példányban kell továbbítani.

A továbbítás iránti kérelmet két példányban kiállított és a megkeresett állam nyelvére lefordított kíséző irattal kell ellátni, amely tartalmazza az irat lényeges elemeit, különösen: a felek személyi adatait, az irat megnevezését, az ügy tárgyát, adott esetben a per értékét, a bíróság előtti megjelenés idejét és helyét, valamint az iratban szereplő határidőket.

4. cikk

A bírósági peres és nemperes iratok kézbesítésével kapcsolatos kérdésekre a polgári eljárásra vonatkozó, Hágában 1954. március 1. napján kelt egyezmény I. Részének szabályai az irányadók.

Amennyiben a kézbesítendő irathoz fordítást csatolnak, a fordítást a megkereső állam hivatalos fordítója készítheti el.

5. cikk

Polgári, kereskedelmi, családjogi vagy államigazgatási ügyekben a két állam igazságügyi hatóságai jogsegély iránti megkereséseket intézhetnek egymáshoz az általuk szükségesnek tartott eljárási cselekmények és bírósági intézkedések foganatosítására, kivéve a biztosítási intézkedéseket és a határozatok végrehajtására vonatkozó cselekményeket.

Eljárási cselekmény foganatosítását lehet kérni annak érdekében is, hogy az érdekelt felek valamely jövőbeli eljárásban bizonyító eszközkhöz juthassanak.

Ez a rendelkezés nem zárja ki, hogy a jogsegély iránti megkereséseket, kényszer alkalmazása nélkül, diplomáciai vagy konzuli képviselők útján lehessen teljesíteni.

6. cikk

A megkereséseket a központi hatóságok útján, a fenti I. Rész rendelkezései szerint kell továbbítani. A megkeresés teljesítését megállapító iratokat ugyanezen az úton kell továbbítani.

Ha a megkeresés egészben vagy részben nem volt teljesíthető, a megkeresett hatóság az okok megjelölésével ugyanezen az úton értesíti erről a megkereső hatóságot.

7. cikk

A jogsegély iránti megkereséseket, valamint a kíséző iratokat a megkereső állam nyelvén kell megszerkeszteni, és el kell látni a megkeresett állam nyelvén készült fordítással.

A megkeresésnek különösen a következő adatokat kell tartalmaznia:

- a) a megkereső hatóság és lehetőség szerint a megkeresett hatóság megjelölését;
- b) a felek és adott esetben képviselőik személyi adatait és címét;
- c) az ügy tárgyát;
- d) a foganatosítandó eljárási cselekményeket vagy más bírói intézkedéseket;
- e) a meghallgatandó személyek nevét és címét;
- f) a megvizsgálandó iratok és egyéb tárgyak megjelölését.

8. cikk

A megkeresést a megkeresett igazságügyi hatóság saját jogszabályai szerint teljesíti, kivéve ha a megkereső hatóság különleges szabályok szerinti eljárást kért.

A megkeresett igazságügyi hatóság értesíti a megkereső igazságügyi hatóságot ennek kérésére a megkeresés teljesítésének helyéről, napjáról és órájáról.

9. cikk

A megkeresett igazságügyi hatóságok a jogsegély iránti megkereséseket költség és díj felszámítása nélkül teljesítik.

A szakértőket megillető összegek azonban a megkereső hatóságot terhelik. Ugyanez vonatkozik a megkereső hatóság által kért különleges szabályok alkalmazása folytán felmerülő költségekre.

III. RÉSZ

A BÍRÓSÁGHOZ FORDULÁS JOGA ÉS A PERKÖLTSÉG-BIZTOSÍTÉK

10. cikk

(1) Az egyik állam polgárai a másik állam területén, a saját állampolgárokra irányadó feltételek mellett akadálytalanul fordulhatnak az igazságügyi hatóságokhoz jogaik és érdekeik érvényesítése, illetőleg védelme érdekében.

(2) Az egyik állam polgárai a másik állam területén ugyanolyan jogvédelemben részesülnek, mint amilyenben az utóbbi állam a saját állampolgárait részesíti.

(3) Az előző bekezdéseket alkalmazni kell a két állam egyikének jogszabályai szerint alakult, engedélyezett vagy bejegyzett jogi személyekre is.

11. cikk

Az egyik állam polgára a másik állam területén nem kötelezhető perköltség-biztosíték vagy bármely más biztosíték letételére azért, mert külföldi vagy tényleges lakóhelye harmadik állam területén van.

Az előző bekezdést alkalmazni kell a két állam valamelyikének jogszabályai szerint alakult, engedélyezett vagy bejegyzett jogi személyekre is.

IV. RÉSZ

KÖLTSÉGGEDVEZMÉNYEK

12. cikk

(1) A két állam bármelyikének polgárai a másik állam területén ugyanúgy részesülnek költségkedvezményben, mint a saját állampolgárok, tekintet nélkül tényleges lakóhelyükre, még ha ez harmadik államban is van.

(2) Az a fél, aki saját államában költségkedvezményben részesült, a megkeresett államban újabb vizsgálat nélkül és az utóbbi állam jogszabályaiban meghatározott korlátok között részesül ebben a kedvezményben a perével kapcsolatos kézbesítések, a szakértői költségek és díjak kivételével a jogsegély iránti megkeresések teljesítése, a határozatok elismerésére és végrehajtására irányuló cselekmények és eljárások, valamint a végrehajthatóságot kimondó határozatok végrehajtására irányuló cselekmények és eljárások tekintetében.

13. cikk

A költségkedvezmény iránti kérelmeket és az azok igazolására benyújtott okiratokat a megkereső állam nyelvén kell kiegészíteni és a megkeresett állam nyelvén készült fordítással kell ellátni. Az esetleges fordítási költségekkel kapcsolatban nincs helye költségtérítésnek.

14. cikk

Annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságai, amelytől a költségkedvezmény engedélyezését kérik, közvetlenül fordulhatnak a másik Szerződő Állam illetékes hatóságaihoz a kérelmező vagyoni helyzetéről szóló felvilágosítások iránt.

15. cikk

(1) A költségkedvezmény engedélyezésére irányuló kérelmeket, az elbírálásukhoz szükséges igazoló iratokkal együtt, a központi hatóságok útján kell továbbítani.

(2) Az a fél, aki a két állam egyikében elismertetni vagy végrehajtatni kívánja a másik államban meghozott olyan határozatot, amellyel kapcsolatban a költségkedvezményben részesült, kérelmét a központi hatóságok útján továbbíthatja.

V. RÉSZ

KÖZOKIRATOK

16. cikk

Az egyik állam területén a saját jogszabályai szerint kiállított hiteles okiratok a másik állam területén ugyanazzal a bizonyító erővel rendelkeznek, mint a másik állam területén kiállított megfelelő okiratok.

17. cikk

(1) A két állam egyikének igazságügyi vagy államigazgatási hatóságai által kiállított közokiratokat, valamint a hivatalos záradékkal, így a nyilvántartásba bevezetés, bizonyos meghatározott keltezés, aláírás vagy azonosság igazolására vonatkozó záradékkal ellátott magánokiratokat a másik állam területén való bemutatásakor nem szükséges felülhitelesítéssel, tanúsítvánnyal, vagy bármely más ezekkel egyenértékű alakisággal ellátni.

(2) Ezeket az okiratokat úgy kell megszerkeszteni, hogy hitelességük kitűnjék. Különösen el kell látni őket a kiadásra vagy fordításra jogosult hatóság képviselőjének aláírásával és pecsétjével, amennyiben kiadmányról van szó, az említett hatóságnak igazolnia kell az eredetivel való egyezést. Ha valamely okirat hitelességét illetően kétség merül fel, felvilágosítást lehet kérni a központi hatóságok útján.

VI. RÉSZ

ANYAKÖNYVI IRATOK MEGKÜLDÉSE

18. cikk

(1) A két Szerződő Állam külön kérelem nélkül, rendszeresen díj- és illetékmentesen megküld egymásnak az állampolgáraikra vonatkozó mindenfajta anyakönyvi iratot. A halotti anyakönyvi kivonatokat haladéktalanul továbbítani kell. A többi anyakönyvi kivonatok megküldése félévenként csoportosítva történik.

(2) Mindkét Szerződő Állam kötelezi magát arra, hogy államigazgatási érdekből vagy olyan személy javára történt hivatalos kérésre, akit megillet a költségkedvezmény, esetenként díj- és illetékmentesen megküldi a másik állam részére a területén foganatosított, a megkereső állam polgáira vonatkozó bármely anyakönyvi bejegyzés kiadmányát vagy kivonatát, valamint a személyi állapotukkal kapcsolatos bírósági határozatok kiadmányait.

(3) A Szerződő Államok érdekelt állampolgárainak kérelmére az illetékes magyar és francia hatóságok - szabályaiknak megfelelően - kiadják a személyi állapot tárgyában hozott bírósági határozatok kiadmányait.

(4) Az anyakönyvi iratok megküldése diplomáciai vagy konzuli úton történik. Mindamellet a két állam valamelyikének polgárai közvetlenül is fordulhatnak a másik Szerződő Állam illetékes hatóságához.

(5) Az a tény, hogy az anyakönyvi bejegyzés kiadmányát vagy kivonatát megküldték, nem jelent állásfoglalást az érdekelt személy állampolgársága tekintetében.

VII. RÉSZ